

Мѣсѧц май

и оѹтолжающаго дѣю, печаль праматернюю. Тропарь, глаꙑц и: Возвысисѧ на добродѣтель, и змѣда возвлюбивъ монашеское житіе, къ желанію доблестеніи достигъ, вселілся єси въ пещерѣ, и оѹкрасивъ житіе твоє пощѣніемъ и свѣтлостию, въ молитвахъ тѣкш безплотенъ преbyвали єси, въ россійстїи Земли тѣкш свѣтлое свѣтло прославъ, оче деодосіе, моли Христѣ бѣга спасиша душамъ нашкимъ. Слава, и нынѣ, пра.

На величїи вечерни поемъ, Блаженъ мѣжъ:
На Гдѣ возвѣахъ, стихіи, глаꙑц є. Помѣ: Прѣбнє оче:
Прѣбнє оче бгносе деодосіе, вельми подвижавъ во временахъ жи兹ни, прѣсвѣти, постомъ и бдѣніемъ, образъ былъ єси твоимъ оѹчнкѡмъ: и нынѣ оѹбенъ ликбешинъ со безплотными, Христѣ непрестанно славословъ, ѿ бѣга бжїе слово и извѣбителъ, преклоншаго глаꙑ на крѣпѣ, и извѣбивши лести, родъ чловѣчъ: того моли, томъ помолися прѣбнє, даровати вселеніи мѣръ и вѣлію милость.

Прѣподобнє оче бгносе деодосіе, вонстиннѣ сподобилъ єси бжїтвенныя жи兹ни чистотою и пощѣніемъ сию ѿбрѣти: живъ бо преставилъ єси на истиннѣи животъ, всѣхъ ѿрекъ, со безплотными Христѣ непрестанно славословъ, ѿ дѣы иензречиши плоть прїемша, испровергши аѣзъ, и воскресиша мѣртвыя тѣ же ѿ вѣка: того моли, томъ помолися прѣподобнє, даровати вселеніи мѣръ и вѣлію милость.

Прѣподобнє оче бгносе деодосіе, ѿбрѣлъ иакоже возвлюбилъ єси чистѹ твою душу: благъ бо вестаго дхѧ въ тебѣ вселіса, тѣкш пречистъ свѣтъ, єгоже постѣніемъ свѣтли ѿзаренъ, Христѣ непрестанно славословъ, въ двою существѹ єдинаго бга, пострадавшиго плоти на крѣпѣ, и бжїткомъ безстрастна пребывши: того моли, томъ помолися прѣбнє, даровати вселеніи мѣръ и вѣлію мѣсть. Слава, глаꙑц и:
Прѣидите ст҃ецимы ви къ бжїтвенному памяти Оца нашегѡ

деодосіа